

det vil jeg gerne spørge ham om – så ikke kan støtte det her lovforslag i dag, når man selv har fremsat noget lignende i 1991-92. Det vil jeg gerne have et svar på.

Jeg vil også gerne spørge Villy Søvnal om ...

Anden næstformand (Henning Grove):

Hr.!

Else Winther Andersen (V):

... hr. Villy Søvnal om, hvor stor flyttefrekvensen er med den lov, vi har i dag.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FRI):

Det er, fordi jeg har et spørgsmål af opklarende karakter til hr. Villy Søvnal og hans indlæg her, for hr. Villy Søvnal sagde en ting, som jeg vil høre, om hr. Villy Søvnal virkelig mener, eller om det var en fortalelse: at kommunerne kan eksportere deres problemer. Det er vel ikke sådan, at boligplacering af ældre er et problem? Det er en vel en opgave. Bare sådan at vi lige har det på plads.

Det andet, jeg godt vil høre om, er følgende: Når hr. Villy Søvnal siger det med, at man kan eksportere opgaven, er det vel ikke helt rigtigt, for pengene skal vel følge med? Sådan har jeg læst forslaget. Det er derfor, jeg spørger hr. Villy Søvnal. Jeg vil gerne korrektes, sådan at jeg også kan forstå forslaget fuldstændig rigtigt. Det kan være, jeg har læst det forkert, men så vidt jeg forstår forslaget, er det sådan, at i det omfang, en ældre medborger vælger at flytte på plejehjem i en anden kommune, så er det den oprindelige bopælskommune, der skal finansiere det – pengene følger altså med. Dermed er det ikke den kommune, hvor den ældre vælger at bosætte sig, der får udgiften, og dermed skulle der vel egentlig ikke være noget problem.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnal (SF):

Jeg kan bekræfte, at hr. Tom Behnke, så vidt jeg overhovedet er i stand til at forstå, har læst forslaget rigtigt, nemlig at den kommune, der sender den ældre videre, er betalingskommune. Alt andet ville formentlig også være fuldstændig umuligt.

Men det er jo ikke det, der er problemet. Problemet er, at hvis man nu forestiller sig, at der er en kommune, der har den gennemgående tanke, at man ikke vil bygge støttet byggeri, fordi man mener, at folk skal tage vare på sig selv, så er der

ikke ældreboliger og plejeboliger i tilstrækkeligt omfang. Det betyder jo, at man så ikke alene ikke får den ældre overført, det betyder, at der reelt ikke er nogen valgmulighed i vedkommende kommune.

Når man nu er så optaget af, at valgmuligheden skal blive reel, mener hr. Tom Behnke så ikke, at forudsætningen for, at det bliver en reel valgmulighed, er, at man samtidig siger til alle kommuner: I har en pligt til at sørge for et minimum af byggeri til ældre – og for den sags skyld også til andre, der har svært ved at boligplacere sig? Bliver det ikke lidt luftigt ellers? Har friheden ikke som materiel betingelse, at der eksisterer et sted at flytte hen? Det var såmænd min påpegning.

Så til fru Else Winther Andersen, der spørger, hvor stort flytteomfanget er i dag. Det er jeg ikke bekendt med, men det er jo noget af det, vi kan få opklaret undervejs under udvalgsarbejdet.

Fru Else Winther Andersen spørger også, hvorfor jeg ikke kan støtte det udmærkede forslag. Det er, fordi jeg faktisk synes, at fru Else Winther Andersen i 1991 som socialminister kom med et godt argument. Fru Else Winther Andersen husker med garanti argumentet. Det er det argument, at vi skal passe på ikke at lave en ordning, hvor kommuner, der ikke foretager sig noget, i virkeligheden bliver frataget en opgave, der burde være en naturlig opgave for vedkommende kommune.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FRI):

Med det kommunale selvstyre in mente og det faktum, at borgerne i en kommune hvert fjerde år vælger, hvem der skal sidde i byrådet og sammensætningen af byrådet, er det vel borgerne i kommunen, der lægger linjen for, hvad det er for udbud, man ønsker at have i sin kommune.

Dermed er det vel op til borgerne i den enkelte kommune at vurdere, hvem man vil vælge ind i byrådet med henblik på at få den kommune, man godt kunne tænke sig at bo i, og også at få den kommune, man godt kunne tænke sig at bo i, når man bliver ældre og har behov for enten at komme på plejehjem eller at få en plejebolig.

Så er vi vel egentlig tilbage ved, at det skrækszenario, som hr. Villy Søvnal stiller op, vel stort set ikke vil kunne lade sig gøre, og hvis det kunne lade sig gøre, så ville det være så marginalt og i så få tilfælde, at det vel ikke skal være